

Németország, Kertészmérnök Bsc., 2017 tavasz

2016 márciusában egyik előadásomra várva ültem a teremben, mikor az egyik koordinátor bejött és az Erasmus programot ajánlotta nekünk. Már korábban is hallottam erről az ösztöndíjról, de komolyabban nem foglalkoztam vele. Kértem egy információs lapot és úgy döntöttem jelentkezem. A freisingi Hochschule Weihenstephan-Triesdorf-ot választottam első helynek, mert német nyelven szerettem volna tanulni és ennek a főiskolának a tantárgyai tetszettek a leginkább. A jelentkezés rendben telt el, minden papírt, dokumentumot be tudtam adni, a biztosítással sem volt gond, hiszen már korábbról volt EU-biztosítási kártyám. A pályázat elfogadása után nagy segítségemre volt a fogadó egyetem koordinátora. Bármilyen kérdésem volt a kiutazással vagy a beadandó dokumentumokkal kapcsolatban türelmesen válaszolt. A kollégiumi szobámat is ő szervezte meg.

Autóval, szüleimmel együtt utaztam ki márciusban. Ők is kíváncsiak voltak, hogy pontosan hova megyek, hol fogom eltölteni a következő félévemet, így egy hétvégét Freisingban töltöttem velem együtt. Mikor megérkeztünk, az egyik német mentor az egyetemről várt rám a kollégiumi kulcsokkal. Nagyon segítőkész volt, együtt kerestük meg a leendő szobámat. Adott néhány papírt sok hasznos információval, mint például hol fogok tudni bevásárolni, hol van a campus.

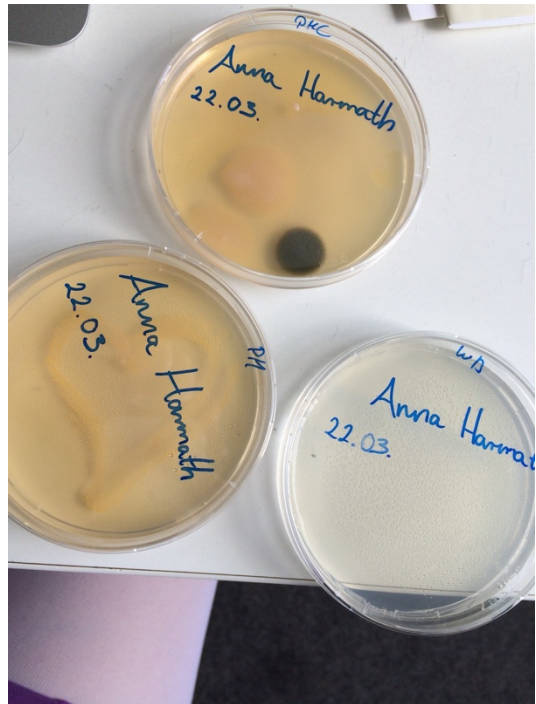
A kollégiumban egy folyosót öt másik emberrel osztottam meg. Az egyik oldalon voltak az egyes szobák, a másik oldalon pedig a fürdő, vécé, nappali és konyha. Mikor megérkeztem kicsit kétségbeesetten néztem körül. Jó németországi körülményekre számítottam, de elég öreg és leginkább piszkos volt minden. Idővel úgy gondolom jobb helyre nem kerülhettem volna, hiszen itt zajlott leginkább az élet. Lakótársaim különböző származásúak voltak (francia, horvát, kínai, bangladesi, spanyol), ennél fogva leginkább angolul beszéltünk egymással, csak néhányuk tudott németül.

Az oktatással a főiskolán nagyon meg voltam elégedve. Bár változtatnom kellett a tanulmányi tervemen, így is nagyon érdekes tárgyakat sikerült választanom. Minden tantárgyhoz egy előadás és egy gyakorlati óra vagy két előadás tartozott. Nagy különbség volt, hogy egyáltalán nem volt kötelező egy óra sem, katalógus sosem volt. Eleinte minden órára bementem, még a reggeliekre is, de a félév elteltével inkább csak a jobb, leginkább gyakorlati órákon vettem részt. Egyik közülük a „trópusi gyümölcsök”. Az előadó igen érdekesen tartotta az órát, sokszor a témához kapcsolódó videót vagy dokumentumfilmet néztünk, óra végén pedig kostoló volt az adott gyümölcsből. „Növénynemesítés”-i gyakorlatoknál laborban voltunk, leginkább különböző módokon mikroszaporítottunk. „Évelő”-n az előadó terem melletti kertben néztük meg az éppen akkor virágzó növényeket. „Növényvédelmen” gombákat növesztettünk különböző táptalajon, vagy saját magunk készítettük preparátumokat, amit a mikroszkóp alatt kellett megvizsgálni. Ez nem mindig sikerült, de idővel ment és egymásnak is segítettünk. A főiskola területén több üvegház is található, amiben az egyikben paradicsom növényeket neveltünk különböző módszerekkel. Szorgalmi időszak közben haza is vihettük a megérett gyümölcsöket. Vizsgaidőszak júliusban volt, akkor nagyon sokat kellett tanulnom a vizsgákra. Pontos időpontok voltak, nem lehetett

Németország, Kertészmérnök Bsc., 2017 tavasz

választani melyik napon mennék vizsgázni és csak egyszer lehetett, ezért nagyon stresszeltem és igyekeztem teljesíteni őket.

Akármennyit is tanultam magán a főiskolán, úgy gondolom sokkal többet tanultam az élethez. Rengeteg élménnyel gazdagodtam, amitől úgy gondolom sokkal nyitottabbá váltam. Nem számítottam volna arra, hogy ennyi külföldi emberrel, diákkal fogok majd találkozni. Nemcsak európaival: nagyon érdekes volt egy guatemalaival vagy mexikóival beszélgetni, hallani, hogy az ő országukban hogyan élnek az emberek, milyen haszonnövényeik vannak, mit főznek. Leginkább spanyolokkal és lakótársaimmal barátkoztam meg, velük töltöttem a legtöbb időt és nagyon sokat nevettünk együtt. A kolesz aljában lévő bárba is többször lementünk. Találkozó hely volt a többi diákkal is, nemcsak azoknak, akik ott laktak, a többi koleszokból is jöttek át. Volt csocsó és pingpong asztal is, ahol játszani tudtunk. Az egész épület U-alakú volt és a közepén lévő udvarban kétszer is szerveztek egy fesztivált. Bár pont mind a két alkalomkor esett az eső, a bárba behúzódva a jó társaságnak köszönhetően nagyon jól éreztük magunkat.

Utaztam is néhány helyre a szemeszter során. Egyszer Svájcba mentünk egy tanulmányi kirándulás során. Különböző kertészeteket, parkokat, tereket látogattunk meg, mindezt három napon keresztül. Ifjúsági szállóban aludtunk, mely közel volt egy tóhoz, így este együtt fürödtünk a többi csoporttársammal. Ezenkívül többször mentem Münchenbe is: másokkal együtt megnéztem a várost, voltam egy Fc Bayern München focimeccsen és az Marienplatz-on lévő ünnepségükön is (megnyerték a Bundesligát).

Utolsó hónapomat kihasználva munkát kerestem magamnak és a müncheni C+A-ban találtam is. Leginkább a kasszánál tevékenykedtem, nap végén pedig leszámoltam. Sok másik diák volt a munkatársam, mind külföldi, és velük is nagyon jóba voltam. Elég sok tapasztalatot gyűjthettem ott is, a munka világában ez előtt még nem igazán tevékenykedtem.

Összességében úgy gondolom nagyon jó döntés volt kint Freisingban tölteni a félévet. Hihetetlen jól éreztem magamat, nagyon sok barátságot kötöttem, rengeteget tanultam az élethez. Nyitottabbá váltam, és vissza, Budapestre érkezvén jelentkeztem az ESN-re, hogy én is tudjak más külföldi diákoknak segíteni beilleszkedni és ők is jó időt tudjanak tölteni az egyetemen.

Németország, Kertészmérnök Bsc., 2017 tavasz

